ఆర్. సీతారామారావు

ఉపక్రమణిక :

నేను మీకు ముగ్గుర్ని పరిచయం చేస్తాను. వారు నా స్నేహితులు. వారి కథలను మీకు చెబుతే 'మమ్మల్ని పత్రికల్లోకి గూడా ఎక్కిస్తున్నాడే!..... అయ్!'' అని నామీద విరుచుకు పడతాడు....... నేను చెప్పను. వారి స్వగతాలు వారే చెప్పుకుంటారు.

సుబ్బారావు

ఈ కథ వ్రాసే ఆయన నా మిత్రుడే! కాదనను... కానీ, మీ అందరి ముందరా నిలబెట్టి 'నీ కథ నీవు చెప్పుకో' అని నన్ను నిలదీస్తే నేనేం చేయను చెప్పండి? అదిగాక — ఏదైన ప్రజోపయోగమైన పనిని చేసి, చరిత్రలాగా చెప్పుకోటానికి ఇది అటువంటిది గాదాయె! ఇది ఉట్టి ప్రేమకథ... నా గాథ కాదు సుమండీ! రామ్మూర్తిగాథ..... నాటకాల్లో సూత్రధారుడికి మల్లె ఈ ప్రేమ కథలో నా వాటా గూడా వుంది.

కథ మొదలు పెట్టబోయేముందు రామ్మూర్తి విషయం మీకు చెప్పాలి. అన్ని కథల్లో నాయకుడికి మల్లే మా వాడికీ కొన్ని ప్రత్యేకత లున్నాయి. అయితే అందరు నాయకులకు మల్లే మావాడు ఆరడుగులు ఉండడు. ఆజానుబాహువు అంతకన్నా కాడు. విశాల నయనాలు అసలే లేవు.....సుఫురద్రూపి కాదుగానీ, వాడ్ని ఒక్క తడవ చూస్తే చాలు ఎప్పుడూ స్ఫురణకు వస్తుంటాడు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే వాడుట్టి వినాయకుడు!

కథకుడు

సుబ్బారావు మాటలు నమ్మకండి! రామూర్తిని దుయ్య బట్టటమే వీడిపని. సుబ్బారావుకు అమాయకులను ఏడ్పించటం హాబీ! ఇడ్లీలను తిన్నంత తేలిగా ఇతరులను ఏడ్పించటం వాడికి వెన్నతో బెట్టిన విద్య! అగ్నిదేవుడికి, వాయుదేవుడి సహాయం మాదిరి. ....అగో! అటు చూడండి......వస్తున్నాడే.....రమణ! వాడు సుబ్బాయికి ప్రక్క వాయిద్యం!

రమణ

ఫుల్‌స్టాప్! కథకుడు మీకు ఎంత దగ్గరివాడైనా వాడి మాటలు నమ్మకండి సార్! మీరు గౌరవనీయులైన పాఠకులు! నిజం దాచినా దాగదు.......ఈ కథలు వ్రాసేవాళ్ళు నిజాన్ని చివరిదాకా మీకు కన్పడకుండా మాలాంటి పాత్రల కింద దాచేసి, చివరికి "ఇదోయ్! అసలు సంగతి!" అని మిమ్మల్ని తెల్లమొగం వేయించటానికి ప్రయత్నిస్తారు! అప్పటికీ మీరు జీనియస్సులు గాబట్టి అంత చప్పుగా వాళ్ళకు సరెండర్ గారనుకోండి! అది వేరే విషయం.

—చూడండీ......ఈ కథ మొదట్లో 'ప్రేమాయణం' అన్నాడు గదూ కథకుడు. ఇది రామ్మూర్తి ప్రణయగాథ! చాలా ఇంటరెస్టింగ్ కావ్యము. ఈ క్లాసిక్కును వినే ముందు నేనూ, సుబ్బారావూ బృందగానం చేస్తాము. మధ్య మధ్య మిమ్మల్ని కథకుడూ, నాయకుడు రామ్మూర్తీ డిస్టర్బ్ చేస్తారు!.......అగో రామ్మూర్తి! ఏదో స్వగతం చెబుతున్నాడు. అది వినండి! అసలు విషయానికి తర్వాత వద్దాం!

రామ్మూర్తి

సౌందర్యోపాసన నాలక్ష్యం! ఈస్తటిక్ స్పిరుటున్న ప్రతివాడూ ప్రేమిస్తాడు. కొంతమంది మానవులను......కొంతమంది బొచ్చు కుక్కల్ని...... కొందరు క్రికెట్టు ఆటనూ......అదే మాదిరి నేనూ ప్రేమించాను!.......నీలవేణిని ప్రేమించాను. పేరు చెబుతుంటేనే వళ్ళు గగుర్పొడుస్తున్నది. గుండె గొంతుకలోన కొట్లాడుతున్నది......శరీరం తేలిపోతున్నది! నీలవేణి అందమయింది! అది కాదనటానికి దమ్ము లెవడి కున్నాయి ? ఓర్వలేనివాళ్ళు ఆమె మీద తప్పుడు ప్రచారం చేస్తేమాత్రం చెల్లుతుందా? సన్నగా, నాజూగ్గా, ప్రబంధ కావ్యంలోని సుందరికిమల్లే ఉంటుంది! గిట్టనివాళ్ళయిన రమణా, సుబ్బిగాడూ ఓకు చెటు మాదిరి ఉంటుందని చెప్తారు! నమ్మకండి......ఆమె కండ్లలో వింత తేజస్సు వుంది! అవి అమృత భావాలు చిలకరిస్తాయి! మాటలకు అలవిగాని సున్నితమైన భావాలను చెబుతాయి! .....ఆమె ముక్కు సంపెంగ పుష్పం...... .ఆమె చేతులు తామర తూడులు.....

సుబ్బారావు

సార్ మీరు వాడి గాథ వినలేరు.....అది పెద్ద బాధగా ఉంటుందని తెల్సు! నేను మధ్యలో వాడి స్విచ్చ్ ఆఫ్ చేయబట్టి సరిపోయిందిగానీ, వాడు అదే పనిగా ఏక బిగిని వర్ణించేయగలడు. ఆమె చేతులు తామర తామరతూడూలా ......

ఆమె కాళ్ళు అరటి చెట్లూ అని! అసలు ఏం జరిగిందీ అంటే.........

రమణ

.....రామ్మూర్తి నీలవేణిని ప్రేమించాడు. ఆ ప్రేమించటం అసలు ఎట్లా ప్రారంభమయిందంటే?

ఒకరోజు ఎప్పటి మాదిరే ప్రొద్దు వాటారింది. గూళ్ళలోకి పక్షులు చేరటానికి ఇంకా గంట సమయముంది. ఆఫీసుల్లో మాదిరి కళాశాలల్లో నియమ నిబంధనలు లేకుండా లేవు గాబట్టి, బెల్లు కొట్టగానే విద్యార్థి పక్షులు గుంపులు గుంపులుగా గూళ్ళకు చేరుకోసాగాయి. అందులో ఒక పక్షి అయిన రామ్మూర్తి అప్రయత్నంగా ముందు నడుస్తున్న అమ్మాయిని వెనకనుంచే చూసి "బాగుంది సుమీ" అనుకున్నాడు అసలు రామ్మూర్తి ఆ విధంగా అనగూడదు! అనుకోటానికి గూడా వీలు లేదు. కారణం ఏమిటంటే రామ్మూర్తికి అమ్మాయిలంటే విపరీతమైన భయం!........దానికితోడు వాళ్లంటే తగని గౌరవం. పై పెచ్చు బ్రహ్మచర్య సిద్ధాంతాలమీద నిష్ఠ గలవాడు ఆంజనేయుడు మొదలుకొని వివేకానందుడివరకూ అతని ఆరాధ్య దైవాలు! కళాశాలలో ఈ 'విషయాన్ని' గురించే చాలాసార్లు అభిభాషించాడు కూడా!

అటువంటి రామూర్తి.......ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించాడు. ఆ సాయంత్రం కుంభవర్షం కురిసింది! క్షణంలో సగంసేపు ప్రకృతి స్థంభించింది. ఆకాశంలో తోకచుక్క మెరిసింది! (క్షమించాలి! ఎవరో పెండ్లివారు వర్షం వస్తుందనే భయంతో వూరేగింపుకు సాయంకాలమే బయలు దేరుతే, అందులోని కుర్రకారు బృందం 'హవాయి చువ్వ' ఆకాశం మీదికి వదిలారట .. ...బహుశా మేము దాన్ని చూసే తోకచుక్క అని భ్రమ పడ్డామేమో అని మిత్రమండలి అనుమాన పడుతున్నది దానిమీద ఇంకా నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయానికి రాలేదు.) పెద్ద పెట్టున గాలి దుమ్ము వచ్చి నడుస్తున్న రామ్మూర్తిని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది ఆసుడిగాలి సహాయంతో వర్షం రాకముందే రామ్మూర్తి త్వరగా ఇంటికి చేరుకున్నాడు గనుక తడువలేదు! ఆ రాత్రి రామ్మూర్తి గది బయట పచార్లు చేస్తూ, వర్షం పడటంవల్ల చందమామా, దాని వెనువెంట వెన్నెలా రానందుకు, మనసులో తిట్టుకున్నాడు. విరహవేదన పడటానికి సరిగ్గా వీలు కల్గలేదే అని వాపోయాడు

ఆరాత్రి....రామ్మూర్తి

ప్రొఫెసర్ నారాయరావు పంతులుగార్ని అడిగి 'వివేకానందుని జీవిత చరిత్ర', 'వేదాంత పఠనము' తత్సంబంధమైన గ్రంధములను తీసుకొని గదికి బయలుదేరి వస్తుండగా......ఆమె కనిపించింది! నన్ను మురిపించింది! బటానీ లతవలె బక్కగా ఉండటంచేత మరింత అందంగా ఉన్నట్టనిపించింది. చూచినదే తడవుగా నా మనసులో మల్లెలు పూసినవి! గుండెలో పరిమళం వెదజల్లినట్లయింది 'వేదాంత పఠనము' గ్రంథముమీద విరక్తి జనించి 'చింపేద్దునా!' అనిపించింది!......ముందు నడుస్తూ, రెండుసార్లు మాత్రం వెనక్కి తిరిగి చూసింది....... ఆ చూపులకు ఆయస్కాంతపుపూత పూసింది!

జీవితంలో ఎదురైన సరికొత్త అనుభవం ఇది నాకు......రమణ దగ్గరకు పరుగెత్తితే 'ప్రేమ' అన్నాడు. పదం పాతదే!........అనుభవం మాత్రం కొత్తది (నాకు.)

కథకుడు

అవ్వాళ రమణ నా దగ్గరకువచ్చి 'రామ్మూర్తి ప్రణయం' సంగతి ప్రస్తావించాడు. అంత 'కర్కోటక బ్రహ్మచారి'కి ఇదేం పిచ్చిరా?' అన్నాడు. నేను ఈ విషయంలో అంత శ్రద్ధ చూపించకపోయేసరికి—ఆ రాత్రే సుబ్బాయి గదికి పరుగెత్తుకొని వెళ్ళాడు.

రామ్మూర్తి

నీలవేణి దర్శనమైన నాటి రాత్రి ఇట్టే తెల్లవారింది! రెండో రోజు ఉదయం పది గంటలవేళ యూనివర్శిటీ ఆవరణలో ఎవరో పిల్లవాడు నా దగ్గరకు వచ్చి, 'రామ్మూర్తి మీరేనా?' అని అడిగి, ఏదో ఉత్తరం నా చేతిలో బెట్టాడు.

"గౌరవనీయులైన రామూర్తిగారి పాద పద్మములకు, అబల నీలవేణి నమస్కరించి వ్రాయునది!

ముందు వెనకలు ఆలోచించకుండా, ఒక ఆడది పరాయి మగవాడికి ఉత్తరం వ్రాయటానికి పూనకోవటం సాహసమే అవుతుంది! కానీ, మీ పరిచయ

> "ఇప్పుడు రామనాథరావు గారు రెండు మాటలు చెప్తారు!" అన్నాడు అధ్యక్షులు సభలో. "ఇంటిపేరు టంగుటూరి!" అని కూర్చున్నారు రా. రా. గారు.
>
> కె పి. (గుంటూరు)

భాగ్యం ముందు ఈ పూర్వాపరాలు ఆలోచించటం లెక్కలోనిదికాదు.......కళాశాలలో మిమ్మల్ని రెండు సార్లు ప్రక్కవాటుగా చూసే భాగ్యం కల్గింది. మీరు 'విద్యార్థులూ—బ్రహ్మచర్య నిష్ఠ'ను గురించి కళాశాలలో మాట్లాడినప్పుడు విన్నాను. మనసు పరవశించింది! అద్భుతమైన మీ వాగ్ధాటికి ఇవే నా జోహార్లు!

ఒకరిముందు 'దేహీ' అని చేయి చాచి అర్థించడంకంటే మహా పాతకం వేరొకటి లేదని నాకు తెల్సు........కానీ మీ మనస్సు వెన్నలాంటిదని గ్రహించిన తర్వాతనే. .....ప్రేమ భిక్షతోపాటు వేరొక చిన్న సహాయాన్ని గూడా అర్థిస్తున్నాను.

ఈ మహా పట్టణంలో మేము చాలా కష్టంగా జీవనం గడుపుతున్నాం! నాకు అన్నయ్య ఉన్నాడు గానీ, సంపాదించటం చాతగానివాడు. కండలు బలిసిన వస్తాదేగానీ .. ...బ్రతికే విధానం తెల్సినవాడు కాదు. రేపు టరమ్‌ఫీజు కట్టడానికి చివరి తారీకన్న సంగతి మీకు తెల్సు. ప్రస్తుతం డబ్బులకు కట కటగా వుంది. ఇన్నాళ్ళు కష్టపడిన చదువు, రేపు ఫీజు చెల్లించకపోతే వృధా అవుతుంది!.... మీరేమీ అనుకోకపోతే దయచేసి రేపటివరకల్లా ఫీజు సర్దడానికి ప్రయత్నించండి!.......అప్పులు! అడిగిన ఈ కొద్దిపాటి సహాయాన్ని తిరస్కరించరని నా గట్టి నమ్మకం! రేపు సాయంత్రం నాలు గంటలకు ఇవ్వాళ మీకీ ఉత్తరం ఇచ్చిన అబ్బాయే యూనివర్శిటీ ఆవరణలో కాచుకొని ఉంటాడు.

కాలేజీలో మిమ్మల్ని పలకరించాలనే కుతూహలాన్ని బలవంతాన చంపుకోవల్సి వచ్చింది! పరాయి పురుషునితో తోటి బాలిక మాట్లాడటం సహించలేని ఈ దేశంలో పుట్టిన మనం దురదృష్టవంతులం!.......దయచేసి మీర నన్ను కాలేజీలో మాట్లాడించటానికి ప్రయత్నించకండి! మీ రెవరో ఎరగనట్లే నేను నటిస్తాను! దానికి మీరు బాధ పడరుగదూ?

—ఆశలు నమ్మి చేయరనే ఆశతో మీ(కు దగ్గర కాబోతున్న)

నీలవేణి.

నన్ను కాలేజీలో మాట్లాడించే ప్రయత్నం చెయ్యరు గదూ?

—.......పాపం నీలవేణి! ఎంత కష్టంలోవుంది? అడగలేక అడిగింది. అర్థించింది! కాదని తిరస్కరించడం!.... ..అది నేను చేయలేని పని.

"కుమారి నీలవేణికి

రామ్మూర్తి ఆశీర్వదించి వ్రాయునది. నీవు వ్రాసిన లేఖ చేరినది. సంగతులు గ్రహించాను. ఈ రోజుల్లో ఆడవారి స్థితిగతులను చాటే నీ నిర్దుష్టమైన అభిప్రాయాలతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను. కాలేజీలో నిన్ను మాట్లాడించటానికి ప్రయత్నించను. ఆడవాళ్ళంటే ఒక ప్రత్యేకమయిన అభిప్రాయం లేని నాకు నిన్ను చూసిన తరువాత వారిని గురించి ఆలోచించే ఉద్దేశ్యం కల్గింది.

డిబేట్సులో నా వాగ్ధాటికి నీ జోహార్లు, కృతజ్ఞతతో స్వీకరిస్తున్నాను.

నీకు వేదాంతముమీద ఆసక్తి ఉన్నదా?

ఇంగ్లీషు సాహిత్యంతో పరిచయ మున్నదా?

బ్రహ్మచర్యను గురించి నీ అభిప్రాయ మేమి?

వక్తలలో (నేను గాక) నీకు నచ్చిన వారెవరు? జవాబులు ఇవ్వగలవు నీవు కోరిన విధంగా డబ్బు పంపుతున్నాను. ముట్టజూచుకొనగలవు.

రామ్మూర్తి."

కథకుడు

రామ్మూర్తి ప్రణయ కలాపం 'టాయిలట్ సబ్బు ఎడ్వర్టయిజుమెంటులాగా రోజు రోజుకూ ......ప్రోత్సాహకరంగా సాగిపోయింది.

రామ్మూర్తి

ఇవ్వాళ మళ్ళీ నీలవేణి ఒక ఉత్తరం వ్రాసింది.

'ప్రియమైన రామ్మూర్తిగారి పాద పద్మములకు, దాసి నీలవేణి నమస్కరించి వ్రాయునది!

—మన విషయం మా అన్నయ్యకు తెల్సింది. అగ్గిమీద గుగ్గిలం అవుతున్నాడు. మీ అంతు తేలుస్తానంటున్నాడు. నాకు చాలా భయంగా వుంది. ఈ ఆపదనుంచి ఎట్లా బయట పడాల్నో అంతు చిక్కటంలేదు......మనం నిజమైన ప్రేమికులం! ఒకరి నొకరు క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకున్న తరువాత ఇటువంటి అల్పమైన విషయాలు మన అమర ప్రేమకు అడ్డు గోడలు కట్టలేవు.

మా అన్నయ్యను మీరు చూసే ఉంటారు. మీ కంటె రెండు అడుగులు ఎత్తు ఎక్కువ ఉంటాడు. అంత లావుగాదు కానీ, మొత్తానికి ఒక మాదిరి బలకరంగానే ఉంటాడు. ముఖం మీద స్ఫోటకం మచ్చలుంటాయి. ఎక్కడైనా కనపడితే తప్పుకోండి! వాడసలే కోపిష్టి. మీరని తెలుస్తే మీదపడి గూడా కొట్టగలడు......

63 వ పేజీ చూడండి

ప్రియా! మీకు ఎటువంటి ఆపదా కలుగకుండా ఉండాలని నిత్యమూ భగవంతుడ్ని ప్రార్థిస్తున్నా!

మీరు చేస్తున్న సహాయాన్ని మేము ఈ జన్మలో తీర్చుకోలేము ఎల్లప్పుడూ మేము ఋణపడి ఉంటాము. నా మాటను పాటించి కాలేజీలో మాట్లాడించటానికి ప్రయత్నించనందుకు మీ విశ్వలమైన ప్రేమకు అబ్బుర పడుతున్నాను.

నీలవేణి."

ప్రేమకు కత్తిపోట్లు సహజమేనను కుంటా! కలుషితమై పాప పంకిలమైన సంఘంలో మా లాంటి విశ్వల ప్రేమికులకు తావు లేదు.

కథకుడు

రామ్మూర్తి—నీలవేణుల మధ్య ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు శర పరంపరలుగా సాగిన తరువాత 'నీలవేణి అన్నయ్య' అనేవాడు రెచ్చిపోయి రంగంమీదకు లంఘించాడు. అదేం పాపమోగాని, బలిసిపోయిన కండలను అదేపనిగా చూసుకుంటూ 'తంతా! తంతా!' అనటం తప్ప ఇంకో మాట అతనినోట నుంచి వెలువడ్డంలేదు... ..రామూర్తి కనపడితే కూరలో ముక్కగా భావించి నంజుకొని వోట్లో వేసుకుంటాడేమో (నీలవేణికి మిగలకుండా) అనే భయంతో ఈ వ్యవహారాన్ని పరిష్కరించటానికి పూనుకున్నాను.

ఇంతవరకూ తనకు తెలియకుండగా నీలవేణితో ప్రేమ లేఖల వ్యవహారం నడిపినందుకు పాప పరిహారంగా 'రెండు వందలు' నీలవేణి అన్నయ్యకు సమర్పించటం మొదటి షరతు. ఇహ ముందు ఇటు వంటి పనులు చేయకుండా ఉండటానికిగాను, శాశ్వితంగా జ్ఞాపకం ఉండేటట్లు కథా నాయకుడు రామ్మూర్తి.........మూడుసార్లు అందరి సమక్షంలో ముక్కు నేలకేసి రాయటం—రెండవ షరతు

రామ్మూర్తి వీటికి ఒప్పుకోలేదు. 'మాది అమర ప్రేమ'—ఈ అడ్డు గోడలను తుత్తునియలు చేస్తా నన్నాడు! 'నాయనా! రామూర్తీ! అడ్డు గోడలమాటేమోగానీ, నీ వీపును ఆ వస్తాదు తుత్తునియలు చేయగలడు. తస్మాత్! జాగ్రత్త!' అని బెదిరించినప్పటికిని, బెదరలేదు సరిగదా రెచ్చిపోయి సంధి—సంప్రదింపులకు వెళ్ళిన నాముందు స్వైర విహారం చేయటం మొదలెట్టాడు. ఇహ ఇది లాభం లేదనుకొని రామూర్తిని బజారు మిషతో బయటకు తీసుకొని రాగానే—'నీలవేణి అన్నయ్య' అమాంతంగా పట్టుకొని రెండు చరుపులు చరిచాడు!...... రామ్మూర్తి మాట్లాడలేదు కొంచెంసేపు దిమ్మెరపోయి—తెలివి తెచ్చుకొని 'ఏమిటిది? నేనేం చేశాను? అయినా ఇందుమీదట వాకీ ప్రేమ శాశ్వితం గాదని తెల్సింది. అంతా మిధ్య! (నీలవేణి అన్నయ్య దెబ్బలు తప్ప). మానవునకు ముక్తి ప్రసాదించేది వేదాంతమే!' అని తను యటు పారేసిన వేదాంత గ్రంథాలను దులిపి తెచ్చుకొని బీరువాలో పదిలంగా పెట్టుకొని కొన్ని సవరణలతో ఆ రెండు షరతులను ఆమోదించాడు.

సుబ్బిగాడూ, రమణా చూస్తుండగా రామ్మూర్తి ముక్కు నేలకేసి రాయటం 'ప్రిస్టేజి క్వొష్చను' గా భావించాడు. గాబట్టి, ఎవరూ లేకుండా వాడు సరిగ్గా నేలకేసి వ్రాశాడా లేదా చూడటంకోసం నేను 'జడ్జి'గా వ్యవహరించాలి!

ప్రేమాయణంలో...

25—వ పేజీ తరువాయి

ప్రస్తుతం రెండు వందలు ఒకేసారి ఇవ్వాలంటే కష్టం కాబట్టి......వాయిదాల పద్ధతి మీద చెల్లించబడ్తాయి! మొదటి వాయిదాకు ఇంకా మనిఆర్డరు ఇంటి దగ్గర్నుంచి రాలేదు కాబట్టి, రామ్మూర్తి దగ్గరున్న వేదాంత గ్రంథాల్లోంచి రెండింటిని మాత్రమే అమ్మి, వచ్చిన డబ్బుతో 'ఉపాహారశాల'లో మిత్ర మండలిని సంతృప్తి పరిచి, డబ్బులు వచ్చిన తరువాత వాయిదా చెల్లించడం!....... ఇవీ సవరణలు!

రామ్మూర్తి

'అమరప్రేమ'కు పరాజయము తప్పదు! ప్రేమ మాట దేవుడెరుగుకానీ, ముక్కు నేలకేసి వ్రాయాల్సి వచ్చెగదా!. .....అటు చూద్దామా ప్రేయసి నీలవేణి నే నెవరో తెలియనట్లే నటిస్తున్నది ......అయినా ఇంకెంత కాలం ఈ నటన? ఉత్తరాల్లో ప్రేమను అఘోరించడమే తప్ప ఎదురుగ్గా మాట్లాడితేనా?

—నీలవేణి అన్నయ్య జ్ఞాపకం వచ్చినప్పుడల్లా చలి జ్వరం వస్తున్నది! అయినా మరీ మనుష్యులకు అంత పొడుగు మీసాలెందుకు? చూడ

"నే చేసే కర్మలో సగం దుబారా అని ఒప్పుకుంటా," అన్నాడు సీతారామయ్యగారు. "కాని ఏ సగమో తెలియక చస్తున్నా!"

కె. వి. ఎస్ (చీరాల)

పోతే వాడి శరీరంలో కండలు లేనట్లున్నది .....ఇనుప ముక్కలు. వాడు చరిచిన రెండు చరుపులు .. అబ్బ! అమ్మోరు జ్ఞాపకం వచ్చింది. అయినా మరీ అంత పెడసరంగా అట్లా గుద్దడ మేమిటి? దడుచుకున్న వాళ్ళను వీపు చరిచినట్లు? ప్రేమ మాట దేవు డెరుగుగాని, కొంకులు విరిగాయి! ఆపైన రెండు వందలతోపాటు నీలవేణికి పంపిన మూడు పచ్చ నోట్లు గాలికి ఎగిరి పోయాయి.

కథకుడు

అనుకున్న ప్రకారంగా రామ్మూర్తి నీలవేణి అన్నయ్య ముందు ముక్కునేలకేసి మూడుసార్లు రాసాడు. రమణగాడికి బుద్ధి లేదు—బడాయి గాకపోతే, రామ్మూర్తి ముక్కు నేలకేసి రాస్తుండగా చూసిన వాడు మెదలకుండా పూరుకుంటే ఏం? పెద్ద గొప్ప పని చేసిన వాడిలాగా కిటికీలోంచి తలకాయ కిరికించి 'అరేయ్! రామ్మూర్తీ నేను చూశాన్రోయ్!' అని అరుస్తాడూ!

* * *

రామ్మూర్తి

నేను డైరీలో ఈ విధముగా వ్రాసుకుంటిని.

"ప్రేమ అనునది తాత్కాలిక సంఘటనలవల్ల జనించు ఉద్రేకము. దానికి రంగు, రుచి, వాసన ఇత్యాది లేవియును లేవు. ఎంత తెలివిగల మానవుడైనన్యూ, ప్రేమకు అతీతుడుగా వ్యవహరించలేడు. (ఉదా: నేను) అయినప్పటికిని ఈ కల్పిత ప్రపంచములో మోక్షమును సంపాదించుకొనుటకే ప్రయత్నించుట మంచిది.

నేను గ్రహించిన నీతి—'ప్రేమ' అను పదము జోలికి పోవుట ప్రమాదకరము. దానిని మన దగ్గరకు రాకుండానే నిర్మూలించుట మంచిది.

(నిరోధ మార్గము — బ్రహ్మచర్యమును కఠినముగా అవలంబించుట)

* * *

కథకుడు

ఈ ప్రేమాయణం ముగిసిన పదిహేను రోజుల తర్వాత నాకు రమణగాడి దగ్గర్నుంచి ఒక కవరు అందులో నూటయాభై రూపాయలూ వచ్చాయి.

ఉత్తరం విప్పాను

'ఒరేయ్!

ఈ నూటయాభై ఉంచుకో! శ్రమకు తగ్గ ఫలం ముట్టిందనుకుంటా! నీ ముందుకువచ్చి జరిగిన సంగతి చెబుతే కాళ్లకుక్కవవుతావు! భయమేసి ఉత్తరంద్వారా విన్నవించుకుంటున్నా! ఈ సాయంత్రం నీ గదికి వచ్చినప్పుడు నన్ను తన్ననని సుబ్బాయుతో చెప్పంపుతేనే వస్తా!

'నీలవేణి'కి, 'రామ్మూర్తి' అనే మానవుడు ప్రపంచంలో ఒక మూల నివసించడమే గాకుండా, తను చదువుతున్న కాలేజీలోనే చదువుతూ, తనను నిర్దాక్షిణ్యంగా ప్రేమిస్తున్నాడన్న సంగతి ఏమాత్రం తెలియదు. నీవు నమ్మవుగానీ, ఇది అబద్ధంలాంటి నిజం! అసలు నా ఉద్దేశ్యంలో ఆ అమ్మాయి కనీసం వీడ్ని చూసి అయినా ఉండదు!

.. ....కోపగించుకోకు! మన సుబ్బాయిలేడూ! వీ నెంత వద్దని చెప్పినా వినిపించుకోకుండా ఈ నాటకం నాచేత ఆడించాడు. రామూర్తి, ఆ అమ్మాయిని చూసి, తక్షణం ప్రేమించిన నాటి రాత్రి నా దగ్గరకువచ్చి, ఆ అమ్మాయిని చూసిందగ్గర్నుంచి మనసులో మనసు లేదని వాపోయాడు. రామూర్తి వాలకాన్ని చూసి, సరదాగా నాటకాన్ని ఆడాలనుకొని (సుబ్బిగాడి బలవంతం వలన) రెండోరోజ ఒక ఉత్తరాన్ని వ్రాసి టెన్నీసు బంతులు ఇచ్చే కుర్రాడికిచ్చి, రామ్మూర్తి కివ్వమని పంపించాము. (సరదాగ అందులో డబ్బులు గూడా పంపమని వ్రాసేమనుకో) అసలు మా ఉద్దేశ్యం అంతటితో ఈ రామాయణం ఆగుతుందని! కానీ, మన రామూర్తి దానికి జవాబివ్వటమే గాకుండా, రూపాయలు గూడ పంపించాడు. . ...ఇహ అక్కడినుంచి సాగాయి.. ఉత్తరంమీద ఉత్తరం, దానిమీద ఇంకో ఉత్తరం దానిపైన ఇంకోటి—మంగాహటి!......అదొక పెద్ద ఉత్తరా(మా)యణం ..... అయి ఈ ప్రేమాయణాన్ని ఎట్లా ముగించాల్నో బోధపడక, ఇంకొన్ని రోజులు గడుస్తే, ఈ సంగతి అసలు నీలవేణి తెల్సి, రసాభాసాయణం అవుతుందేమోననే భయంతో, చివరి రంగానికి నాంది పల్కటానికి, నీలవేణి అన్నయ్యను హనుమాన్ వ్యాయామ కళాశాలలో రోజుకు అయిదు రూపాయల చొప్పున బేరమాడి రంగంలోకి వదిలిపెట్టాం. మన అమాయిక చక్రవర్తి వాడి కండలనుచూసి ఆవలించి 'ఆ! నాకెందుకులే ఈ ప్రేమ!' అని రెండు వందలు సమర్పించి ముక్కు నేలకేసి రాసి నిష్క్రమించాడు, ప్రేమాయణంనుంచి"